

ἄλλαγα ἐπίρρ. Πόντ. (Ἄμισ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω.

Ἐναλλάξ, κατ' ἐναλλαγὴν, ἀμοιβαίως, ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ συνωνύμου μετάλλαγα ἔνθ' ἄν.: "Ἐναν ἄλογον ἔχομεν οἱ δὲ ἄλλοι καὶ θὰ καβαλλ' κεύωμι" ἄ ἄλλαγα μετάλλαγα (θὰ τὸ καβαλλικέψωμε κτλ.) Κοτύωρ. Ἄλλαγα μετάλλαγα καβαλλ' κεύωμε τὸν γαῖδαρον Τραπ. Χαλδ.

ἀλλαγαλλικά ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπίρρ. γ α λ λ ι κ ἄ.

Κατὰ τὸν τρόπον τῶν Γάλλων, ὡς οἱ Γάλλοι συνηθίζουν: Φρ. "Ἐφυγε ἀλλαγαλλικά (κρυφίως, χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ). Τὸ 'στριψε - τὸ 'σκάσε - τὸ 'κοψε ἀλλαγαλλικά (συνών. τῇ προηγουμένῃ).

ἄλλαγας ἐπίρρ. Καππ. (Σινασσ. Φερτ.) ἄλναγας Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τῆς ἀορίστου ἄντων. ἄλλος. Πβ. RDawkins Modern Greek in Asia Minor 583 καὶ ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 45.

1) Ἀπαξ ἔτι Καππ.(Φερτ.) 2) Ἀλλοτε Καππ.(Σινασσ.)

ἀλλαγή ἡ, σύνηθ. ἀλλαγή Ἡπ. (Ἄρτ. κ. ἄ.) Κύπρ. Κῶς Μακεδ. (Χαλκιδ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) Πόντ. Σκυρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) Σύμ. Σῦρ. ἀρλαγή Στερελλ. (Πλάτ.) ἀλλαγωγή Κρήτ. Χίος ἀλλαγωγή Κρήτ. ἀλλαγή Κύπρ. ἀλλαγὰ Λυκ. (Λιβύσσ. καὶ ἀλλαγή). Πληθ. ἀλλαάδες Κύπρ. ἀλλαάες Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὐς. ἀλλαγή. Διὰ τὸν τύπ. ἀλλαγωγή κατὰ σύμφυρ. πρὸς τὸ ἀγωγή πβ. ΙΒογιατζίδ. Ἀμοργ. 76. Τὸ ἀλλαγὰ ἐκ τοῦ πληθ. ἀλλαγές.

1) Μεταβολή, συνήθως ἐπὶ τοῦ τόπου ἔνθα τις διαμένει, ἐπὶ τοῦ καιροῦ, ἐπὶ τῆς σελήνης σύνηθ.: Πρέπει νὰ κάμῃς ἀλλαγή διὰ νὰ σοῦ περάσῃ ἡ στενοχώρια. Ἡ ἀλλαγή πολὺ θὰ σε ὠφελήσῃ. Ἀλλαγή τοῦ καιροῦ. Ἀλλαγή τοῦ φεγγαριοῦ (ἡ τροπὴ τοῦ μηνὸς) σύνηθ. 2) Μεταβολὴ διευθύνσεως τῶν ζώων κατὰ τὴν ἀροτρίασιν, στροφὴ Σῦρ.: Ἀλλαγή! (ἐπιφωνηματικὸν πρόσταγμα τῶν γεωργῶν ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς ἀροτῆρας βοῦς διὰ νὰ κάμουν στροφήν). 3) Ἀνταλλαγὴ σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Κάνομε ἀλλαγή; σύνηθ. Ἀλλαγὴν ἐποίκαμε (ἐκάμαμεν) Κερασ. Νὰ κάμωμεν ἀλλαγωγή Χίος. 4) Ἀντικατάστασις, ἐπὶ ἐργαζομένων βοῶν Μακεδ. (Χαλκιδ.): Ἐκαμα μὲν ἀλλαγή-δὺο ἀλλαές. 5) Ὀλόκληρος ἐνδυμασία (διότι ἡ μία ἐνδυμασία ἀντικαθιστᾷ τὴν ἄλλην. Πβ. Δουκ. ἐν λ. ἀλλαγή καὶ Κορ. Ἀτ. 1,51) Θράκ. Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Μακεδ. Σύμ. κ. ἄ.: Ποιὸς ἔχει μετὰξί νὰ μοῦ πουλήσῃ νὰ ράψῃ τὸ βασιλόπουλλο τὸ ἀρραβωνιαστικῆς του τὴν ἀλλαγωγή; (ἐκ παραμυθ.) Κρήτ. Κάθε δκνὸ τρεῖς μῆνες παν-νίζει τῶν μὲν ἀλλαγὴν ροῦχα (παν-νίζω = φορῶ διὰ πρώτην φορὰν ἐνδυμασίαν) Κύπρ. || Ἄσμ.

Ἐφόρησεν τὴν ἀλλαγὴν τὸ ἐζώστην τὸ ζωνάριον, π-πηῆ τὸ ἐκαβαλ-λίτθεψεν τὸ γέρεμον ἀπ-πάριν αὐτόθ.

Ἐπῆεν τῶν ἀγόρασεν ἰκόμα τῶν ἀλλαάδες, ἦταν ὁμως πὸν τὲς καλὲς με ἀκριβοὺς παρᾶδες αὐτόθ. Συνών. κοστούμι. β) Ἡ ἱερατικὴ ἐνδυμασία καὶ δὴ τὸ φαιλόνιον τοῦ ἱερέως Θράκ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ. κ. ἄ.) Πόντ. Σκυρ. Σύμ.

κ. ἄ.: Ὁ παππᾶς μίλησε μετὰ τὴν ἀλλαγὴν του, ὅταν ἀφώριζε Λακων. Σήμερον ὁ παππᾶς φορεῖ τὴν καλὴ τ' τὴν ἀλλαγὴν Θράκ. Μοναχικὴ ἀλλαγή (ἐξαίρετος κτλ.) Σύμ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. 6) Ἱππικὴ συσκευή, τὰ πρὸς ἱππασίαν χρήσιμα Κύπρ.: Ἐγραψα 'ς τὸ δεῖνα μέρος νὰ μοῦ κάμουν μίαν ἀλλαγὴν γιὰ τὸν ἀπ-παρόν μου. 7) Ἐν τῇ παιδιᾷ γουρούνα ὁπῇ χρησιμεύουσα ὡς κατοικία τῆς γουρούνας (ἴσως διότι γίνεται ἀνταλλαγὴ τῶν ὀπῶν τῶν παικτῶν διδομένου τοῦ συνθήματος ἀλλαγή!) Ἡπ. Πελοπν.(Γορτυν. κ. ἄ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἄρτ. Ναύπακτ.) κ. ἄ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀλλαγὴ Πελοπν. (Μεσσ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Ἀλλαγή Καππ. (Σίλατ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Πληθ. Ἀλλαγές Στερελλ. (Εὐρυτ.)

Πβ. ἀλλαξι, ἀλλαξιᾶ.

ἀλλαγηγνωμῶ Ἀντικύθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. * ἀλλαγήγνωμος.

Μεταβάλλω γνώμην.

ἀλλαγιάζω Νάξ. (Δαμαρ. Κινίδ.) ἀλλαγιάζον Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀλλαγή ἢ ἀλλάει.

1) Ἀλλάσσω στροφὴν τῶν ἀλωνιζόντων βοῶν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τάνάπαλιν (τοῦτο γίνεται πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἀκράϊου βοός, ὁ ὁποῖος μοχθεῖ μᾶλλον τοῦ ἐτέρου) Νάξ. (Δαμαρ. Κινίδ.) 2) Ἀνακουφίζω, ἀναπαύω Πελοπν. (Μάν.) Συνών. ξεκοβεράζω.

ἀλλάγιασμα τό, Νάξ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγιάζω.

Ἡ ἀλλαγὴ στροφῆς τῶν ἀλωνιζόντων βοῶν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τάνάπαλιν.

* **ἀλλαγκρέκα** ἐπίρρ. ἀλλαγκρέκα πολλαχ. ἀλλαγκρέκα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *alla greca*. Πβ. Πλορεντζ. ἐν Λαογρ. 7 (1923) 96 κέξ.

Κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ἦτοι ὅπως συνήθιζαν νὰ χρονολογοῦν οἱ Ἕλληνες πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου: Σήμερον ἔχουμε τρεῖς ἀλλαγκρέκα πολλαχ. Πβ. ἀλλαφράγα.

ἀλλαγομερῶ ἡ, ἀμάρτ. ἀλλαγομερῶ Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀλλαγή καὶ μερῶ.

Ἀλλαγὴ δρόμου καὶ μεταφ. διευκόλυνσις: Κάνε μου ἀλλαγομερῶ. Συνών. φρ. κάνε μου πλάτες.

ἀλλαγομερίζω ἀμάρτ. ἀλλαγομερίζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀλλαγομερῶ.

Ἀλλάζω δρόμον διὰ νὰ διευκολύνω τὴν πάροδον εἰς τινα.

ἀλλαγομοισιδιάζω ἀμάρτ. ἀλλαγομ'σιδιάζου Στερελλ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀλλαγή καὶ μοισίδει, δι' ὃ ἰδ. μοισίδει.

Μεταβάλλω τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου μου.

ἀλλάζω, ἀλλάσσω πολλαχ. ἀλλάζω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀλλάζον βόρ. ἰδιώμ. ἀλλάσσου πολλαχ. καὶ Τσακων. ἀλ-λάσ-σω Χίος